

OKULUMUZA YENİ ATANAN ÖĞRETMENLERİMİZİ TANIYALIM

MEHMET KUZU :

1974 Adıyaman doğumluyum . Ortaöğrenimimi Adıyaman'da tamamladım . İlk olarak Halkla İlişkiler Bölümünde okudum . İkinci üniversitem olan Niğde Üniversitesinin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünden 2001 yılında mezun oldum .

Basketbol ve hentbol hakemliği, halk oyunları hakemliği yapmaktayım . Çeşitli branşlarda Türkiye birinciliği de olmak üzere derecelerim bulunmakta . Basketbol , hentbol ,badminton ve halk oyunları antrenörlük belgelerim bulunmakta .Okul öncesi öğretmenliği sertifikam da vardır .

Şu an Kızılın Ortaokulunda okul öncesi öğretmeni olarak görev yapmaktayım .

DERYA ŞENYİĞİT :

Merhaba . Aslen Yozgatlıyım . Ortaokul ve lise öğrenimimi Yozgat'ta , üniversite öğrenimimi Kırşehir Ahi Evran Üniversitesinde tamamladım . Bu üniversitenin Türkçe Öğretmenliği Bölümünden mezun oldum .

Şu an Kızılın Yılmaz Yığılı İlkokulunda 4. sınıf öğretmeni olarak görev yapıyorum . Adıyaman soğuk bir memleket olsa da burayı ve insanların sevdiğimi belirtmek isterim . Nemrut Dağı'ndan yükselen güneşin , okulumdaki yüreği sıcak öğretmen arkadaşlarımın , sınıfımda bana ışıl ışıl bakan öğrencilerimin ve Adıyaman'da bulunmanın sevincini yaşıyorum .

İyi ki buradayım .

OKUL ÖNCESİ VE İLKOKUL KADEMESİNİ TANIYALIM

GÜNLÜĞÜMDEN BİR SAYFAYI PAYLAŞIYORUM

Sevgili Günlük ,

Sana güzel bir günümü anlatmak isterdim ; ama bugün sana anlatacağım olaylar beni çok üzdü , eminim seni de üzecektir.

Bugün olacak olanları biri bana söyleseydi. Kesinlikle onunla dalga geçerdim . Bir silgi yüzünden disipline gideceksin ,deseler kim inanır . Ama olmayacak olan oluyor . Anlatayım da sen de anla . Günlerden pazartesi ,matematik dersindeyiz . Hepimiz tahtada yazılı olan soruyu çözmekle uğraşıyoruz . Bu sırada nereden aklıma geldiyse –gelmez olaydı— elimdeki silgiyi bükmeye başladım . Ben silginin nasıl büküldüğünü yanımdakine gösterdim . O sırada Özgür arkadaşım , onu nasıl yapıyorsunuz , diye sordu . Sormaz olaydı . Benimki olmuyor , sizinki nasıl oluyor , dedi . Sonra kendi silgisini verdi , kendi silgisi bükülmedi . Önümüzde oturan Mustafa da silgiyi bükmeye çalışıyordu . Biz bunları yaparken Melek arkadaşım köpek sesi çıkarıyordu . Erkan arkadaşım ise sınıftaki gürültüden rahatsız olmuş , öğretmen gibi sınıfı susturmaya çalışıyordu . O sırada İlhan Hoca , sınıfa geldi . Erkan 'ı o halde görünce ona vurmaya başladı . Erkan'ı vura vura odasına götürdü . Erkan da İlhan Hoca'ya ne söylediye ben , Özgür ve Melek müdür odasına çağrıldık . Bize vurdu , Mustafa kolu alçıda olduğundan ona vurmadı . Sonra bize , salı günü sizi disipline vereceğim , dedi . Özgür ve ben hüngür hüngür ağlamaya başlamıştık . Melek ve Erkan her nedense gülüyorlardı .

Salı günü bakalım ne olacak ? İlhan Hoca bu disiplin işini gülerek söylese de ne yapacağı belli olmaz . O yüzden sevgili günlük ben çok korkuyorum .

19.12.2016 Pazartesi

YAĞMUR GAMZE ARSLAN (6/A)

Sevgili Günlük ,

Bugün okul vardı; ama ben okuldan izin alıp okula gitmedim . Annemle birlikte Gaziantep'e gittik . Dedem hastaydı . Onun yanına uğrayacaktık .

Gaziantep'e vardığımda köyümde olmayan bir şeyle karşılaştım .Yerler bembeyazdı . Kar her tarafı kaplamıştı . Bu manzara beni çok mutlu etti . Kar evin damlarını ve çatılarını , arabaların üstünü , ağaçların üzerini beyaz bir perde gibi örtmüştü . Eve vardıkdan biraz sonra kardeşim, öğretmenini çok özlediğini söyledi . Ben de onu alıp öğretmenin yanına götürdüm . Yerler bembeyazdı . Kardeşim ile birbimize kartopu ata ata , öğretmenin yanına vardık . Kardeşim öğretmene hasretle sarıldı . Biraz onun yanında kaldıktan sonra tekrar eve döndük . Henüz küçük olduğumuz için tek başımıza gezemiyorduk . Telaşla eve döndük . Hem hava da çok soğuktu . Yolda karşımıza bir kurt çıkarsa biz ne yapardık . Hani kırmızı başlıklı kız masalında , kızın karşısına vahşi bir kurt çıkıyor ya ; biz de bunu düşünerek eve koştuk . Evde yengem bize yemek ve çerez hazırlamıştı . Onları yedik ,televizyon izledik . Biraz canım sıkıldığı için yazı yazmak istedim . Günlük defterimi açıp bu satırları yazdım . Bizi Kızılın köyünden buraya getiren annem de hastaneye gitmişti . Onu da özlemiştim . Kendimi bu kocaman şehirde yapayalnız hissediyordum .

Sonunda kapı çaldı . Annem hastaneden dönmüştü .Dedemin durumu iyiydi ve annem bize bir sürü hediye almıştı . Ben üzüntümü bir kenara bırakıp yeniden çok mutlu oldum .

14.12.2016 Çarşamba

FATMANUR SORGUNCU (5/A)

OKULUMUZDAN OLAYLAR

Altı yıl oldu bu okula başlayalı . Bu süre içerisinde ne kadar çokça güldük , çokça eğlendik;ama bizi üzen olaylar da yaşandı . Ben şimdi yaşadığımız birkaç üzücü olayı sizlerle paylaşacağım .

Günlerden bir gün , başımıza gelecek şeyden habersiz ip atlıyorduk . İp atlamasını bitiren oyuncu dışarı çıkıyordu . Cennet arkadaşım da aynı şekilde dışarı çıkacaktı . Fakat birdenbire ayağı ipe takıldı . Kafa üstü yere düştü . Alnından kan akıyordu . Bu görüntü onu çok korkuttu . Hem canının acısından hem de kanın verdiği ürküntü ile ağlıyordu . Biz onun çevresine toplanmış , arkadaşımızı teselli etmeye çalışıyorduk . Fakat söylediğimiz şeyler onun üzerinde hiçbir etki yapmıyordu . Biraz sonra öğretmenler yanımıza geldi . Yarasına pansuman yapıldı , ailesi onu doktora götürdü . Cennet arkadaşımız birkaç gün sonra iyileşti . Ama biz o günü hiç unutmadık . Birlikte büyüdüğümüz arkadaşımızın , kardeşimizin canının yanmasına çok üzülmüştük . Bugün eğer Cennet'in alnına bakarsanız bu kazanın izini orada görebilirsiniz .

Anlatacağım ikinci olay, bu ay içinde yaşandı . Biz sistem odasında idik . Bu sırada Esra korkuyla yanıma gelip benden yardım istedi . Ben de heyecanlanmış ve korkmuştum . Bu anda Mustafa 'yı gördüm . Mustafa 'nın kolundan kanlar akıyordu . Akan kanı görünce çok kötü oldum . Meğerse Mustafa nöbetçi öğrenciden kaçarken olmayacak olmuş , kolu kapının koluna saplanmış . Çektiği acıyı hiç şüphe yok ki en iyi o bilecektir . Biz sadece görebileceğimiz kadar korktuk . O ne kadar korkmuştur , kim bilir? Neyse ki Cennet arkadaşımız gibi Mustafa arkadaşımız da doktora gidip iyileşti . Şimdi yeniden eskisi gibi gülüyor ve bizi güldürüyor .

MELEK SAYKAN (6/A)

Sizlere bir piknik anımı anlatmak istiyorum . 6. sınıfın ikinci dönemi yeni başlamıştı . Mustafa Hoca bizim sınıfın ve bir üst sınıfın erkek öğrencileri ile piknik yapmak istediğini söyledi . Biz de olur , dedik .

Öğretmenimizi 'Arabören' denilen mesire yerine götürmeye karar verdik . Tavuğumuzu , salata malzemelerimizi , ekmeğimizi , kolamızı alarak yola çıktık . Güle eğlene , konuşa konuşa yola çıktık . Yol boyunca öğretmenimiz bizim fotoğrafımızı çekti . Her şey çok güzel başlamıştı . Ama piknik yerine gidince her şey tersine döndü . Çünkü piknik arkadaşlarımız arasında yaramaz kişiler vardı . Bir arkadaşımız ağaçların arasına gidip sigara içmeye kalktı . Mustafa Hoca bunu görünce çok sinirlendi . Bize de kızdı . Oysa biz hiçbir şey yapmamıştık . Yemek yapımına geçtik . Öğretmenimiz hiçbirimiz eti pişirdi . Biz de balık tattık . Tika basa bunları yedik . Bir güzel karnımızı doyurduk . Yere attığımız çöpleri toplayıp dönüş yoluna çıktık . Bu sırada arkadaşlarımız yol üzerindeki kavak ve zeytin fidanlarını sökmeye başladı . Mevsim bahar olduğu için toprak yumuşaktı . Fidanlar kolayca topraktan çıkıyordu . Birdenbire elimizde bir orman birikmişti . Adeta yürüyen bir ağaçlık . Mustafa Hoca bunu görünce çok sinirlendi . Güven arkadaşımızın sırtında değnek kırdı .

Bir daha bizimle bir şey yapmayacağına yemin etti . Biz okulun en yaramaz öğrencileri olarak biliniyorduk . Mustafa Hoca bize iyilik yapmak istemişti . Oysa biz bu iyiliği mahvetmiştik .

SEDAT CİNTOSUN (7/A)

